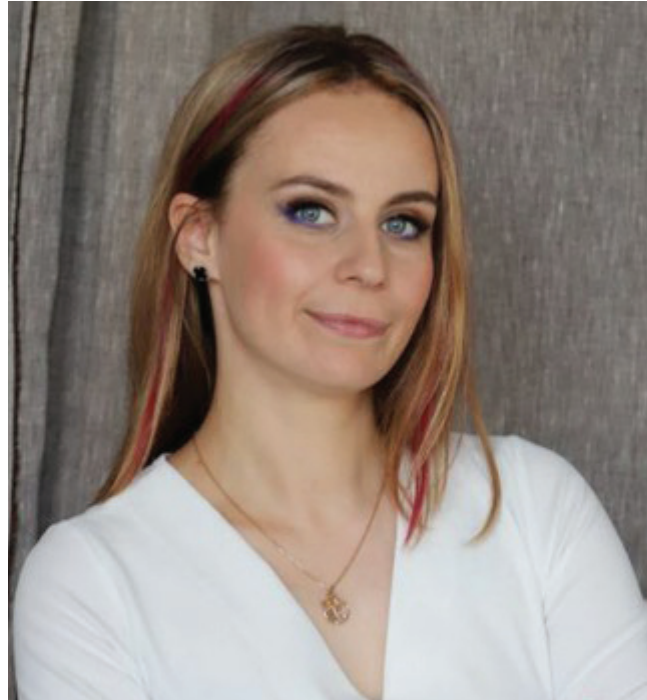

Кузьменко Ганна Олександрівна,

PhD в галузі публічного управління та адміністрування, доцент, доцент кафедри публічного адміністрування, ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом», 03039, м. Київ, вул. Фрометівська, 2, e-mail: anna-kuzmenko96@ukr.net; <https://orcid.org/0000-0003-0672-7633>

Kuzmenko Hanna Oleksandrivna,

PhD in Public Management and Administration, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Public Administration, Interregional Academy of Personnel Management, 03039, Kyiv, 2, Frometivska Str., e-mail: anna-kuzmenko96@ukr.net; <https://orcid.org/0000-0003-0672-7633>

Телендій Андрій Андрійович,

кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного адміністрування, ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом», 03039, м. Київ, вул. Фрометівська, 2, e-mail: telenandrew@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0007-7436-7373>

Telendii Andrii Andriiovych,

Candidate of Sciences in Public Administration, Associate Professor at the Department of Public Administration Interregional Academy of Personnel Management, 03039, Kyiv, 2, Frometivska Str., e-mail: telenandrew@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0007-7436-7373>

РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ У РЕГУЛЮВАННІ РИНКУ ПРАЦІ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗАЙНЯТОСТІ В УКРАЇНІ

Анотація. У запропонованій статті розглядається ключова роль державних структур у формуванні та підтримці ефективного функціонування ринку праці в умовах сучасних викликів. Автор підкреслює важливість державних органів у розробці стратегій та політик, спрямованих на зниження рівня безробіття, підтримку працевлаштування та створення сприятливих умов для економічного розвитку. Автор зазначає, що сучасні виклики, такі як глобалізація, технологічний прогрес та економічні кризи, вимагають від держави активної ролі у регулюванні ринку праці. У статті аналізується ефективність законодавчої бази України, зокрема Кодексу законів про працю та Закону

України «Про зайнятість населення», що забезпечують правову основу для регулювання трудових відносин та захисту прав працівників.

У статті також розглядаються різні аспекти державної підтримки, включаючи програми професійного навчання та перепідготовки, які допомагають працівникам адаптуватися до нових умов ринку праці. Особлива увага приділяється підтримці вразливих категорій населення, таких як молодь, особи з інвалідністю та жінки, через спеціалізовані програми, які сприяють їхній інтеграції на ринку праці. Автор детально аналізує роль Міністерства економіки України та Державного центру зайнятості у реалізації державної політики у сфері зайнятості. Підкреслюється важливість стратегічного планування, моніторингу ринку праці та оперативної адаптації до змін в економіці. Також відзначається значення співпраці між державними органами, приватним сектором та громадянським суспільством у забезпеченні стабільності та розвитку ринку праці.

У статті робиться акцент на необхідності підтримки малого та середнього бізнесу як ключового джерела створення нових робочих місць. В цілому, стаття підкреслює, що ефективне регулювання ринку праці в Україні вимагає комплексного підходу, який включає законодавче регулювання, державні програми підтримки зайнятості та активну співпрацю з приватним сектором. Автор наголошує, що такий підхід є ключем до забезпечення стабільного функціонування ринку праці та соціального добробуту громадян.

Ключові слова: ринок праці, державне регулювання, зайнятість, професійне навчання, підтримка вразливих категорій, малий та середній бізнес, економічний розвиток.

THE ROLE OF STATE BODIES IN REGULATING THE LABOR MARKET AND ENSURING EMPLOYMENT IN UKRAINE

Abstract. The proposed article considers the key role of state structures in the formation and maintenance of the effective functioning of the labor market in the conditions of modern challenges. The author emphasizes the importance of state bodies in developing strategies and policies aimed at reducing unemployment, supporting employment and creating favorable conditions for economic development. The author notes that modern challenges, such as globalization, technological progress and economic crises, require the state to play an active role in regulating the labor market. The article analyzes the effectiveness of the legislative framework of Ukraine, in particular the Code of Labor Laws and the Law of Ukraine «On Employment of the Population», which provide a legal basis for regulating labor relations and protecting the rights of employees.

The article also examines various aspects of government support, including vocational training and retraining programs that help workers adapt to new labor market conditions. Special attention is paid to supporting vulnerable population categories, such as youth, persons with disabilities and women, through specialized programs that promote their integration in the labor market. The author analyzes in detail the role of the Ministry of Economy of Ukraine and the State Employment Center in the implementation of state policy in the field of employment. The importance of strategic planning, labor market monitoring and operational adaptation to changes in the economy is emphasized. The importance of cooperation between state bodies, the private sector and civil society in ensuring the stability and development of the labor market is also noted.

The article emphasizes the need to support small and medium-sized businesses as a key source of creating new jobs. In general, the article emphasizes that effective regulation of the labor market in Ukraine requires a comprehensive approach, which includes legislative regulation, state employment support programs and active cooperation with the private sector. The author emphasizes that this approach is the key to ensuring the stable functioning of the labor market and the social well-being of citizens.

Key words: labor market, state regulation, employment, professional training, support of vulnerable categories, small and medium-sized business, economic development.

Постановка проблеми. Ринок праці є однією з ключових сфер економічного розвитку, що безпосередньо впливає на рівень життя населення, соціальну стабільність та економічне зростання. В умовах сучасних викликів, таких як глобалі-

зація, технологічні зміни та економічні кризи, ефективне регулювання ринку праці стає критично важливим. Державні органи відіграють важливу роль у формуванні стратегій і політик, які спрямовані на зниження рівня безробіття,

підтримку працевлаштування та створення сприятливих умов для розвитку економіки. Їхня діяльність включає законодавчі ініціативи, підтримку вразливих категорій населення, стимулювання підприємництва та розвиток партнерства з приватним сектором.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Сучасні дослідження підкреслюють важливість комплексного регулювання ринку праці, яке базується на ефективному законодавстві та активній ролі державних органів у політиках зайнятості. Вчені, такі як І. Бабаєва, О. Галан, З. Гбур, В. Ковач, М. Лісніченко, В. Маринюк, Д. Плинокос, Д. Тесленко та інші, зазначають, що державні програми сприяють зниженню безробіття і забезпечують соціальний захист працівників. Вони також досліджують ефективність підтримки малого і середнього бізнесу, який є основним джерелом нових робочих місць, та роль держави у підтримці вразливих груп, включаючи молодь, осіб з інвалідністю та жінок. Особливу увагу приділено співпраці між державою, приватним сектором і громадянським суспільством для адаптації ринку праці до сучасних економічних викликів.

Метою статті є визначення ролі державних органів у регулюванні ринку праці та забезпеченні зайнятості в Україні шляхом аналізу ефективності законодавчої бази та державних програм підтримки працевлаштування і розвитку підприємництва.

Виклад основного матеріалу. Нині ринок праці є однією з ключових сфер економічного розвитку, оскільки він безпосередньо впливає на рівень життя населення, соціальну стабільність та економічне зростання. У цьому контексті роль державних органів у регулюванні ринку праці є надзвичайно важливою. Вони визначають стратегії та політики, які спрямовані на зниження рівня безробіття, підтримку працевлаштування та створення сприятливих умов для розвитку економіки. Це включає впровадження законодавчих ініціатив, що забезпечують захист прав працівників, підтримку вразливих категорій населення, стимулювання підприємництва та розвиток партнерства з приватним сектором. Завдяки цим заходам, державні органи можуть забезпечити ефективне функціонування ринку праці, сприяти зростанню зайнятості та забезпечувати соціальне благополуччя для всіх громадян.

Принагідно наголосити, що для того щоб ринок праці в Україні функціонував стабільно та ефективно, необхідно мати чітко визначені

законодавчі рамки, які регулюють трудові відносини. Ці законодавчі акти створюють правову основу, що визначає правила найму, роботи та звільнення працівників, а також гарантує захист їхніх прав. Основними нормативними актами, що регулюють ринок праці в Україні, є Кодекс законів про працю від 18 травня 2024 року № 3633-IX (Кодекс законів про працю від 18 травня 2024 року) та (Закон України «Про зайнятість населення» від 14 жовтня 2023 № 2982-IX).

Варто відмітити, що Кодекс законів про працю є основним документом, що регулює трудові відносини в Україні. Він визначає ключові аспекти працевлаштування, включаючи умови найму, тривалість робочого часу, права та обов'язки роботодавців і працівників, а також порядок звільнення. Цей кодекс забезпечує правову захищеність працівників і встановлює стандарти для створення безпечних та справедливих умов праці (Кодекс законів про працю від 18 травня 2024 року). Завдяки цьому, він виступає гарантом дотримання прав працівників і підтримки справедливості на ринку праці.

В свою чергу, Закон України «Про зайнятість населення» доповнює Кодекс законів про працю, надаючи особливу увагу питанням зайнятості. Він передбачає механізми підтримки для безробітних, програми професійного навчання та перекваліфікації, а також ініціативи для стимулювання працевлаштування осіб, які знаходяться у складній життєвій ситуації (Закон України «Про зайнятість населення» від 14 жовтня 2023 № 2982-IX). Цей закон допомагає забезпечити соціальний захист для тих, хто шукає роботу, і сприяє їхньому швидкому поверненню на ринок праці.

Доцільно відзначити, що законодавче регулювання ринку праці не обмежується лише захистом прав працівників. Воно також включає в себе механізми підтримки та стимулювання зайнятості. Наприклад, програми професійного навчання, які фінансуються державою, допомагають працівникам адаптуватися до нових вимог ринку праці і забезпечують можливості для розвитку кар'єри. Державні субсидії для роботодавців, які створюють нові робочі місця або наймають працівників з вразливих категорій, є ще одним важливим інструментом підтримки зайнятості.

Загалом, можна сказати, що законодавча база відіграє критичну роль у забезпеченні стабільності та ефективності ринку праці в Україні. Вона створює необхідні умови для

захисту прав працівників, регулює трудові відносини та сприяє створенню нових можливостей для зайнятості. Такий підхід забезпечує не лише правову захищеність для працівників, але й стимулює розвиток економіки, сприяючи зростанню зайнятості та соціальному добробуту. Законодавча база є фундаментом для регулювання ринку праці, але сама по собі вона не може повністю забезпечити ефективне функціонування ринку та стабільність зайнятості. Це завдання виконується через діяльність спеціалізованих державних органів, які відповідають за реалізацію політики у сфері зайнятості, підтримку безробітних громадян та стимулювання створення нових робочих місць. В Україні ключову роль у цьому процесі відіграють Міністерство економіки України та Державний центр зайнятості, які є основними виконавцями державної політики у сфері працевлаштування.

Слід зауважити, що Міністерство економіки України відповідає за розробку стратегічних напрямків економічної політики, включаючи заходи щодо підтримки зайнятості та розвитку ринку праці. Його функції включають аналіз економічної ситуації, планування та впровадження політики, спрямованої на зниження рівня безробіття та підвищення зайнятості населення. Міністерство також координує діяльність інших державних органів у цій сфері, забезпечуючи комплексний підхід до вирішення проблем зайнятості та економічного розвитку (Тесленко, Гбур, 2022, с. 57-63).

В свою чергу, Державний центр зайнятості є оперативним інструментом реалізації політики зайнятості. Цей орган безпосередньо взаємодіє з безробітними громадянами та роботодавцями, надаючи широкий спектр послуг, спрямованих на підтримку працевлаштування. До основних послуг центру належать допомога у пошуку роботи, організація професійного навчання та перепідготовки, консультування з питань кар'єрного розвитку та надання фінансової підтримки для створення власного бізнесу (Тесленко, Гбур, 2022, 53-63). Ці послуги є критично важливими для забезпечення гнучкості та адаптивності ринку праці.

Цікавим є те, що однією з ключових функцій державних органів у сфері зайнятості є моніторинг ринку праці та оперативна адаптація політики до змін у економічних умовах. Швидкі зміни в економіці, технологічний прогрес та глобалізація створюють нові виклики для ринку праці, які вимагають швидкої та ефективної реакції. Державні органи повинні постійно

відстежувати ці зміни, аналізувати їхній вплив на ринок праці та впроваджувати відповідні заходи для підтримки стабільності зайнятості. Це включає адаптацію програм професійного навчання, підтримку переорієнтації працівників та стимулювання створення нових робочих місць у швидкозростаючих секторах економіки (Маринюк, 2023, с. 237-241).

Так, можна вважати, що функції державних органів у підтримці зайнятості є багатограними та включають як стратегічне планування, так і оперативну підтримку працевлаштування. Завдяки координації дій між різними органами та гнучкому реагуванню на зміни в економіці, держава може забезпечувати стабільність і розвиток ринку праці, що є основою для економічного зростання та соціального добробуту. Міністерство економіки України та Державний центр зайнятості відіграють ключову роль у цьому процесі, забезпечуючи комплексний підхід до регулювання ринку праці. Їхня діяльність охоплює розробку стратегій, моніторинг ринку, підтримку безробітних та стимулювання створення нових робочих місць. Щоб краще зрозуміти, як ці органи виконують свої функції, доречно розглянути рис. 1, який ілюструє взаємодію різних компонентів державної системи підтримки зайнятості.

Отож, можна сказати, що рис. 1 підкреслює, як скоординована діяльність Міністерства економіки України та Державного центру зайнятості сприяє стабільності та розвитку ринку праці. Вони не лише забезпечують загальну підтримку зайнятості через стратегічне планування і оперативне впровадження програм, але й приділяють особливу увагу вразливим категоріям населення. Доречно підкреслити, що державні органи звертають увагу на те, що кожна група громадян має свої унікальні потреби і виклики на ринку праці.

Слід відмітити, що особливо важливою є підтримка молоді, яка є однією з найвразливіших категорій на ринку праці. Молоді люди часто стикаються з браком досвіду та труднощами у пошуку першої роботи. Державні програми, спрямовані на підтримку молодих людей, включають стажування, що надають можливість здобути необхідний досвід роботи. Наприклад, програма «Перший кар'єрний крок» пропонує молодим спеціалістам можливість пройти стажування у різних компаніях під керівництвом досвідчених наставників. Цей досвід не тільки допомагає молодим людям розвивати професійні навички, але й підвищує їхню конкурентоспроможність на ринку праці

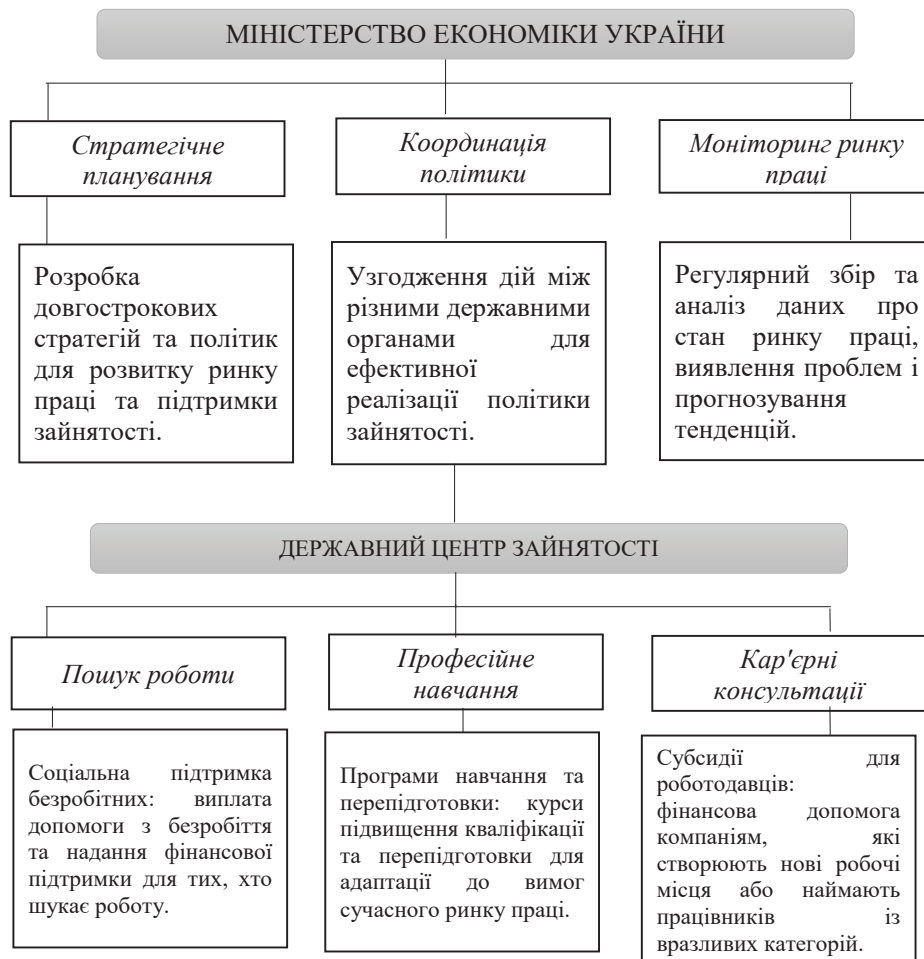

Рис. 1. Взаємодія державних органів у підтримці зайнятості в Україні

Джерело: розробка автора

(Лісніченко, Плинокос, Галан, 2023, с. 8). Крім того, держава стимулює роботодавців створювати робочі місця для молоді через надання субсидій та податкових пільг.

При цьому не слід забувати про те, що особи з інвалідністю часто потребують спеціальних умов праці або адаптації робочого місця. Державні органи впроваджують програми, що забезпечують фінансову допомогу роботодавцям для облаштування робочих місць відповідно до потреб працівників з інвалідністю. Наприклад, «Урядова програма Компенсації витрат за працевлаштування осіб з інвалідністю» дозволяє роботодавцям компенсувати витрати на створення доступного середовища. Крім того, існують спеціалізовані курси та тренінги, які допомагають людям з інвалідністю здобути нові професійні навички та інтегруватися на ринок праці (Лісніченко, Плинокос, Галан, 2023, с. 8). Ці заходи включають навчання з використання сучасних технологій та підготовку до роботи в різних секторах економіки.

Варто звернути увагу, що жінки, особливо ті, які повертаються на ринок праці після перерви

через сімейні обов'язки, можуть зіткнутися з проблемами у пошуку роботи або підвищенні кваліфікації. Для їхньої підтримки в Україні реалізуються програми, спрямовані на розвиток підприємницьких навичок та стимулювання жінок до відкриття власного бізнесу. Наприклад, грантові програми для жінок-підприємців надають фінансову підтримку для реалізації їхніх бізнес-ідей, що дозволяє жінкам розпочати свою справу і стати економічно незалежними. Також існують ініціативи, що підтримують гнучкі умови роботи, такі як неповний робочий день або дистанційна робота, що допомагає жінкам поєднувати професійну діяльність із сімейними обов'язками.

Не можна проігнорувати той факт, що державні органи відіграють критичну роль у забезпеченні рівних можливостей на ринку праці. Вони не лише розробляють та впроваджують спеціалізовані програми підтримки, але й здійснюють моніторинг та оцінку їхньої ефективності. Співпраця з громадськими організаціями, роботодавцями та іншими зацікавленими сторонами дозволяє

забезпечити максимально ефективно впровадження ініціатив. Цей комплексний підхід гарантує, що всі громадяни, незалежно від їхнього соціального чи економічного статусу, мають можливість реалізувати свій потенціал і зробити внесок у розвиток економіки країни (Войтович, Дубич, 2020, с. 258).

В цілому, підтримка вразливих категорій населення на ринку праці є важливим компонентом державної політики, що сприяє соціальній інтеграції та забезпеченню рівних можливостей для всіх. Однак для забезпечення стабільного економічного зростання та зниження безробіття необхідні також заходи, що стимулюють розвиток підприємництва та створення нових робочих місць. Малий і середній бізнес (далі – МСБ) відіграє ключову роль у створенні нових можливостей для працевлаштування, інновацій та економічного розвитку. Державна політика, спрямована на підтримку підприємництва, є критично важливою для побудови динамічної та стійкої економіки.

В Україні існують різноманітні ініціативи, які спрямовані на полегшення процесу відкриття та ведення бізнесу, особливо для МСБ. Спрощення регуляторних процедур та надання податкових стимулів є ключовими аспектами цих ініціатив, що допомагають підприємцям швидше стартувати та розширювати свою діяльність. Наприклад, спрощена система реєстрації підприємств дозволяє новим бізнесам швидше починати свою діяльність. Крім того, держава працює над спрощенням ліцензійних і дозвільних процедур, що значно знижує час і витрати, пов'язані з отриманням необхідних дозволів на ведення бізнесу. Податкові стимули також грають важливу роль у підтримці підприємництва. Малий і середній бізнес може скористатися спеціальними податковими режимами, які знижують податкове навантаження і стимулюють інвестиції. Наприклад, податкові канікули для новостворених підприємств або знижені ставки податку на прибуток для МСБ є потужними інструментами для підтримки бізнесу в перші роки його діяльності (Бабаєва, 2023, с. 131-154). Такі стимули не лише полегшують фінансовий тягар для підприємців, але й заохочують їх до розширення та найму нових працівників.

Доречно зазначити, що розвиток підприємництва має значний вплив на ринок праці та економічне зростання. Малий і середній бізнес є основним джерелом створення нових робочих місць, що допомагає знизити рівень

безробіття та підвищити зайнятість. Наприклад, у багатьох регіонах України, саме МСБ є основним роботодавцем, забезпечуючи зайнятість місцевого населення та сприяючи економічному розвитку регіону. Крім того, підприємництво сприяє економічній динаміці та інноваціям. Нові підприємства часто впроваджують інноваційні продукти та послуги, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності економіки. Розвиток МСБ також стимулює інвестиції та сприяє зростанню внутрішнього валового продукту (Бабаєва, 2023, с. 131-154). Завдяки цьому, підтримка підприємництва є важливим елементом стратегії економічного зростання країни.

Таким чином, державна політика, спрямована на підтримку малого і середнього бізнесу, є ключовим фактором у стимулюванні економічного розвитку та зростання зайнятості. Спрощення регуляторних процедур, податкові стимули та різноманітні програми підтримки підприємців допомагають створювати сприятливе середовище для бізнесу та забезпечують стійкий економічний розвиток.

Необхідно додати, що підтримка підприємництва та створення нових робочих місць є основними напрямками державної політики у сфері зайнятості, що сприяє економічному зростанню та зниженню рівня безробіття. Проте ефективне функціонування ринку праці неможливе без тісної співпраці між державними органами, приватним сектором та громадянським суспільством. Така співпраця відіграє вирішальну роль у створенні стійкої та адаптивної системи зайнятості, здатної реагувати на сучасні економічні виклики. Варто відзначити, що партнерство з роботодавцями, профспілками та іншими зацікавленими сторонами дозволяє державі краще розуміти потреби ринку праці та розробляти більш ефективні політики та програми. Взаємодія з приватним сектором допомагає адаптувати державні ініціативи до конкретних умов ринку праці, що забезпечує їхню актуальність та ефективність. Це включає спільні зусилля у підготовці кадрів, підтримці працевлаштування та розвитку нових напрямків діяльності.

Принагідно додати, що роботодавці та профспілки є ключовими гравцями на ринку праці, і їхнє залучення до формування політики зайнятості є критично важливим. Партнерство з роботодавцями дозволяє державним органам краще розуміти поточні та майбутні потреби бізнесу в кадрах, що сприяє розробці цільових програм підтримки зайнятості. Наприклад,

співпраця з роботодавцями допомагає виявити дефіцитні спеціальності та організувати відповідні програми професійної підготовки та перепідготовки (Ковач, 2020, с. 8). Це дозволяє не тільки знизити рівень безробіття, але й забезпечити бізнес кваліфікованими працівниками, що відповідають вимогам ринку.

Профспілки, зі свого боку, представляють інтереси працівників і відіграють важливу роль у захисті їхніх прав та поліпшенні умов праці. Співпраця з профспілками допомагає державним органам враховувати перспективи працівників при розробці політики зайнятості та забезпеченні дотримання трудового законодавства. Профспілки також можуть сприяти впровадженню соціальних програм, що підтримують працівників у складних економічних умовах (Ковач, 2020, с. 8).

Важливо відзначити, що ефективна взаємодія між державою та приватним сектором є основою для адаптації ринку праці до сучасних викликів. Спільні проекти та ініціативи дозволяють швидше реагувати на зміни в економіці та забезпечувати необхідну підтримку для працівників та роботодавців. Наприклад, у відповідь на економічну кризу або технічні зміни, державатабізнесможутьразомрозробляти програми перекваліфікації та навчання, які дозволяють працівникам здобути нові навички та залишатися конкурентоспроможними на ринку праці.

Також важливою є співпраця у сфері інновацій та технологічного розвитку. Державні інвестиції у дослідження та розробки, разом з приватним сектором, сприяють створенню нових робочих місць у високотехнологічних секторах економіки. Це не тільки забезпечує зайнятість, але й підвищує загальну конкурентоспроможність економіки країни (Маринюк, с. 237-241). Крім того, приватний сектор може виступати партнером у реалізації державних програм підтримки зайнятості, надаючи ресурси та експертизу для їх успішного впровадження.

У підсумку, ефективне регулювання ринку праці в Україні вимагає скоординованих зусиль державних органів, спрямованих на створення сприятливих умов для зайнятості та економічного зростання. Законодавче регулювання забезпечує стабільність і захист прав працівників, тоді як Міністерство економіки та Державний центр зайнятості реалізують політику підтримки працевлаштування та професійного розвитку. Особливу увагу приділяється підтримці вразливих категорій населення, таких як

молодь, особи з інвалідністю та жінки, через спеціалізовані програми, що сприяють їхній інтеграції на ринок праці. Підтримка малого та середнього бізнесу стимулює створення нових робочих місць, спрощує регуляторні процедури та надає податкові стимули, що підвищує загальну економічну активність. Нарешті, тісна співпраця з приватним сектором та громадянським суспільством дозволяє адаптувати політику до поточних викликів і забезпечує стійкий розвиток ринку праці, сприяючи створенню рівних можливостей для всіх громадян.

Висновки та пропозиції. Державні органи відіграють критично важливу роль у забезпеченні стабільності та ефективності ринку праці в Україні. Вони створюють правову основу, яка гарантує захист прав працівників і сприяє справедливим умовам праці через такі основні законодавчі акти, як Кодекс законів про працю та Закон України «Про зайнятість населення». Крім того, держава активно підтримує зайнятість через низку програм, які допомагають безробітним знайти роботу, стимулюють професійне навчання та адаптацію до нових вимог ринку праці. Особлива увага приділяється підтримці вразливих категорій населення, таких як молодь, особи з інвалідністю та жінки, що сприяє їхній інтеграції на ринок праці. Значну роль у створенні нових робочих місць відіграє підтримка малого і середнього бізнесу, що сприяє економічному зростанню та розвитку регіонів. Спрощення регуляторних процедур і надання податкових стимулів полегшують процес відкриття і ведення бізнесу, що є важливим для створення нових робочих місць. Ефективне регулювання ринку праці також передбачає тісну співпрацю між державними органами, приватним сектором і громадянським суспільством, що дозволяє адаптувати політику до актуальних викликів і забезпечити стійкий розвиток економіки. Таким чином, комплексний підхід, що включає законодавче регулювання, державні програми підтримки зайнятості та активну співпрацю з приватним сектором, є ключем до стабільного функціонування ринку праці та забезпечення соціального добробуту в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ: _____

1. Бабаєва І. О. Зміна акцентів публічної політики забезпечення зайнятості в сільській місцевості України в умовах цифрових трансформацій та повоєнного відновлення. *Теорія та практика державного управління*. Вип. № 2 (77).

2023. С. 131–154. URL: <file:///C:/Users/1/Downloads/23232-Article%20Text-44426-1-10-20240219.pdf>
2. Ковач В. О. Основні напрямки регулювання державної політики у сфері зайнятості населення. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. Вип. № 4. 2020. с. 8. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/4_2020/52.pdf
 3. Кодекс законів про працю від 18 травня 2024 року № 3633-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text>
 4. Лісніченко М. В., Плинокос Д. Д., Галан О. Є. Проблеми трансформації соціально-трудоких відносин зайнятості в умовах цифровізації економіки. *Економіка та суспільство*. Вип. № 50. 2023. с. 8. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2403/2324>
 5. Маринюк В. Л. Ринок праці та його державне регулювання в сучасних умовах. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. Вип. № 6. 2023. С. 237–241. URL: <https://chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/544/492>
 6. Про зайнятість населення: Закон України від 14 жовтня 2023 № 2982-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text>
 7. Публічне управління у сфері зайнятості в Україні у контексті євроінтеграції: проблеми, ефективність, інноваційність, результативність: колективна монографія за наук. ред. д. держ. упр. Р. В. Войтович та К. В. Дубич. Київ, 2020. 480 с. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/34566/1/-/%20%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2%D0%BD%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F%202020.pdf>
 8. Тесленко Д. С., Гбур З. В. Державне управління сферою зайнятості населення. *Інвестиції: практика та досвід*. Вип. № 5-6. 2022. С. 57–63. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/5-6_2022/11.pdf
- Article%20Text-44426-1-10-20240219.pdf [in Ukrainian].
2. Kovach, V. O. (2020). Osnovni napriamky rehuliuвання derzhavnoi polityky u sferi zainiatosti naseleння [The main directions of regulation of state policy in the sphere of population employment]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. № 4. p. 8. Retrieved from: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/4_2020/52.pdf [in Ukrainian].
 3. Kodeks zakoniv pro pratsiu [The Labour Code] vid 18 travnia 2024 roku № 3633-IX. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text> [in Ukrainian].
 4. Lisnichenko, M. V., Plynkos, D. D., Halan, O. Ye. (2023). Problemy transformatsii sotsialno-trudovykh vidnosyn zainiatosti v umovakh tsyfrovizatsii ekonomiky [Problems of transformation of social and labor relations of employment in conditions of digitalization of the economy]. *Ekonomika ta suspilstvo*. № 50. p. 8. Retrieved from: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2403/2324> [in Ukrainian].
 5. Maryniuk, V. L. (2023). Rynok pratsi ta yoho derzhavne rehuliuвання v suchasnykh umovakh [The labor market and its state regulation in modern conditions]. *Dniprovskiyi naukovyi chasopys publichnoho upravlinnia, psykholohii, prava*. № 6. pp. 237-241. Retrieved from: <https://chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/544/492> [in Ukrainian].
 6. Pro zainiatist naseleння [About population employment]: Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2023 № 2982-IX. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text> [in Ukrainian].
 7. Publichne upravlinnia u sferi zainiatosti v Ukraini u konteksti yevrointehratsii: problemy, efektyvnist, innovatsiinst, rezultatyvnist [Public administration in the field of employment in Ukraine in the context of European integration: problems, efficiency, innovativeness, effectiveness]: kolektyvna monohrafiya za nauk. red. d. derzh. upr. R. V. Voitovykh ta K. V. Dubych. Kyiv, 2020. p. 480. Retrieved from: <http://eprints.zu.edu.ua/34566/1/-/%20%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2%D0%BD%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F%202020.pdf> [in Ukrainian].
 8. Teslenko, D. S., Hbur, Z. V. (2022). Derzhavne upravlinnia sferoiu zainiatosti naseleння [State management of the sphere of population employment]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. № 5-6. pp. 57–63. Retrieved from: http://www.investplan.com.ua/pdf/5-6_2022/11.pdf [in Ukrainian].

REFERENCES:

1. Babaieva, I. O. (2023). Zmina aktsentiv publichnoi polityky zabezpechennia zainiatosti v silskii mistsevosti Ukrainy v umovakh tsyfrovyykh transformatsii ta povoiennoho vidnovlennia [Changing the emphasis of the public policy of ensuring employment in rural areas of Ukraine in the conditions of digital transformations and post-war recovery]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*. № 2 (77). pp. 131–154. Retrieved from: [file:///C:/Users/1/Downloads/23232-](file:///C:/Users/1/Downloads/23232-Article%20Text-44426-1-10-20240219.pdf)